

skal jeg udtale min Anerkendelse af, at Justitsministeren har fortsat dette Arbejde, thi hvis Sagen — som Ministeren tilføjede — derved vil kunne gennemføres i Løbet af 2 Aar i Stedet for 3 Aar, er der jo ikke tabt saa meget ved, at Sagen faldt bort ved Slutningen af Rigsdagssamlingen i Fjor. Jeg vil i denne Anledning gøre en Bemærkning eller i hvert Fald en Hentstilling, nemlig den, at man ved Hospitalets Opførelse, hvis det er muligt, bestræber sig for at opføre saadanne Dele deraf, som man hurtigst muligt kan opføre, saaledes at Anstalten delvis kan tages i Brug, thi dersom hele Komplekset skal være færdigt, inden Hospitalet tages i Brug, vil der gaa meget længere Tid; kan man derimod gøre en Del færdig, og denne Del kan tages i Brug, medens andre Dele udskydes til det sidste Aar af Anlægsperioden, er det muligt, at man ad den Vej kan vinde nogen Tid.

Jeg vil i øvrigt, hvad denne Sag angaar, kun minde om, at der i de første Linier i Lovforslagets § 1 staar, at det er et Hospital til Behandling og Forplejning af sindssyge i Københavns, Frederiksborg og Holbæk Amter. Saaledes udtalte det forrige Lovforslag sig jo ogsaa, og man er under Behandlingen af Lovforslaget ogsaa stadig gaaet ud fra, at dette Hospital fortrinvis skulde tjene Befolkningen i disse 3 Amter. Jeg gentager i øvrigt, at jeg ikke ser, at der for Tiden er andet at gøre end at lade Justitsministeren bære det fortsatte Ansvar for dette Spørgsmaals Løsning.

Hvad den anden Sag angaar, Spørgsmaalet om Udvidelsen af Sindssygeanstalten i Viborg, skal jeg ligesom alle andre ærede Medlemmer og ganske særlig det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) sige, at det er for en forholdsvis — i Forhold til, hvad det koster andre Steder — billig Udgift, at man slipper til en ret betydelig Udvidelse af dette Hospital. Men hvad jeg lægger endnu mere Vægt paa for dette Hospitals Vedkommende, er, at denne Foranstaltning byder bedre Betingelser for, at man ogsaa der kan komme til at behandle helbredelige sindssyge. Jeg tror, at dette ikke alene for saa vidt er et Fremskridt, som det her drejer sig om et større Antal sindssyge, der kan blive behandlet, men ogsaa for saa vidt et Fremskridt, som det byder bedre Vilkaar for Lægepersonalets og Plejepersonalets Arbejde paa denne Anstalt. Jeg har anset det for en Mangel, at Hospitalet i Viborg hidtil har været

begrænset til at skulle optage uhelbredelig sindssyge. Jeg tror, at det er af Betydning for Hospitalets fortsatte Arbejde, at det ogsaa aabnes for Pleje af Patienter, der byder Betingelser for at kunne blive helbredede.

Ferdinand Nielsen: Det maa i Grunden betragtes som beklageligt, at det er nødvendigt at bygge et nyt Sindssygehospital her i Landet og udvide de gamle. Men paa den anden Side maa man jo bøje sig for den Kendsgerning, at det er en sørgelig Nødvendighed at skaffe de sindssyge, som nu gaar omkring i private Hjem, den tilstrækkelig kyndige Hospitalspleje og faa dem bort fra de Hjem, hvor disse Mennesker ikke egner sig til at være. Det anses fra alle Sider for at være en absolut Nødvendighed at bygge det nye Sindssygehospital her paa Sjælland, og ligeledes er det nødvendigt at udvide Sindssygehospitalet i Viborg for derved at skaffe forøget Plads til Patienter. Det er af forskellige ærede Talere udtalt, at man maa hilse dette Lovforslag om Udvidelse af Sindssygehospitalet i Viborg med Tilfredshed, fordi det er en billig Maade at skaffe Plads til flere sindssyge. Det er jo rigtigt, idet man skaffer Plads til ikke mindre end 48 kvindelige Patienter for et Beløb af 107,300 Kr. Tillige skaffer man en ny Værkstedbygning med Forsamlingslokaler for Patienterne og for Pleje- og Tyendepersonalet. Sindssygehospitalet i Viborg blev udvidet ved Lov af 29. Marts 1904 med ikke mindre end 360 Pladser, og efter Oplysninger paa Finanslovforslaget for 1911—12 regner man med, at der er Plads til 730 Patienter. Naar disse 48 Pladser kommer til, bliver der Plads til ca. 780 Patienter. Denne Udvidelse er jo overordentlig billig. Det er meget heldigt, at man faar disse Værkstedslokaler, fordi man derigennem kan faa Adgang til at beskæftige Patienterne. Man kan derved adspredde deres Tanker, lette deres Sind, og samtidig har deres Arbejde, som der ogsaa staar i Motiverne, Værdi, fordi de kan lave forskellige Ting, som der er Brug for paa Anstalten. Der maa jo ogsaa skaffes et Forsamlingslokale til Juletræ og andre Sammenkomster.

Jeg vil tillige udtale min Tilfredshed med, at Viborg Hospital gennem dette Forslag faar en anden Karakter. Hidtil har det jo været beregnet paa kronisk sindssyge, hvorved man i Almindelighed forstaar uhelbredelig sindssyge. Det er selvfølgelig uheldigt for Patienterne selv og